

lem Hr. H. P. Hansen eller det ærede Medlem Hr. Petersen (Røjle) kan under nogen Omstændighed gaa med dertil, det er en alt for uhyre Myndighed, der herigennem lægges i Forsvarsministerens Haand. Tænk, at han i Tilfælde af Krig skal kunne fastsætte Ændringer i og Tillæg til Indkvarteringsloven, som maatte findes nødvendige af Hensyn til Forsvaret! Er det dog ikke urimeligt, siger de to ærede Medlemmer, at give Ministeren en saadan Bemyndigelse? Jeg antager, de to ærede Medlemmer mener, at i saa Tilfælde skulde Forsvarsministeren sammenkalde vedkommende Byraad for med det at drøfte, om en Afdeling maa rykke ind i Byen og blive indkvarteret dér, skønt Byen ikke tidligere har haft nogen Forpligtelse i den Henseende. Eller maaske skal Regeringen ekstraordinært foranledige Rigsdagen sammenkaldt i saadanne Tilfælde for at skaffe de fornødne Ændringer i den Lovgivning, som her foreligger til Behandling? Ja, jeg kan ikke tænke mig, at de to ærede Medlemmer kan mene andet med deres Kritik af denne Bestemmelse, en Bestemmelse, som jeg finder er fuldkommen rimelig; thi under saadanne Omstændigheder, hvor hele Statens Eksistens, dens Befolkning, dens Borgeres Velvære staar paa Spil, og hvor det kan være af afgørende Betydning, at der handles med kortest mulige Frist, maa Myndigheden til at handle lægges i dens Haand, som har Ansvar i en saadan Stund. Jeg kan derfor ikke paa nogen Maade erkende, at man her skulde være gaaet videre, end rimeligt kan siges at være under Hensyn til de akutte, ekstraordinære Forhold, som denne Paragraf i det hele taget omhandler.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa den Række af Enkeltheder, som de ærede Ordførere har fremdraget, og som man har ønsket gjort til Genstand for Forhandling i et Udvalg. Jeg tror, at denne Forhandling bedst finder Sted i et Udvalg, og skal derfor indskrænke mig til at bringe en Tak for den i det hele velvillige Stemning, som de ærede Ordførere har givet Udtryk for overfor mit Forslag, idet jeg deri ser en Tilkendegivelse af, at jeg tør forvente, at dette Lovforslag som Helhed vil kunne naa gennem Rigsdagen i indeværende Samling uden væsentlige og afgørende Ændringer.

Hans Jacob Sørensen: Jeg skal senere foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg og skal ogsaa paa mit Partis Vegne erklære mig villig til i dette Udvalg at optage en

Forhandling om visse Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag, som nogle af de ærede Medlemmer, som har talt her, har ønsket at faa forandret; men jeg vil allerede nu sige, at vi fra vor Side vil være meget uvilige til at ændre Lovforslaget i den Retning, som der er blevet talt om fra enkelte af Ordførernes Side, i Retning af, at Statens Udgifter ved Indkvarteringslovgivningen yderligere skulde forøges udover det, som nærværende Lovforslag, naar det bliver til Lov, allerede vil medføre. Jeg vil saaledes sige, at den Tanke, der er fremsat bl. a. af det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen, og som i nogen Grad syntes at finde Forstaaelse hos det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, om, at man fra Statens Side for de Bygninger, man fik overladt til Brug ved Indkvarteringen, skulde yde en Rentegodtgørelse, der skulde svare til en almindelig Diskontorente, kan jeg ikke tiltræde.

Jeg maa hævde som noget aldeles givet, at de Byer, der har fast Garnison, i Virkeligheden herved har en ganske betydelig Fordel. Jeg vil foruden det, jeg nævnte i min første Tale, gerne henvise til Udtalelser, der ved forskellige Loves Behandling er fremkommet i dette høje Ting — jeg tænker i ganske særlig Grad paa en Udtalelse, der fremkom fra det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen om, hvilken Betydning Garnisonen havde for en By som Helsingør. Det har ogsaa Gang paa Gang vist sig, at Byer, der har Garnison, meget nødig vil af med den; og vi ser, at de Byer, hvor der kan være Tale om eventuelt at lægge Garnison efter den nye Garnisonslov, er meget villige til at tage den, og at der foruden de Byer, der kan komme i Betragtning, er mange flere, der gerne vilde til. Det er meget muligt, som det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen siger, at den ret store Indtægt, visse Byer har haft netop af Befalingsmændenes Skat i de senere Aar, i nogen Grad vil svinge; jeg pegede kun paa det som en af de Fordele, Garnisonsbyerne havde. Den væsentlige Fordel, en By har af at have Garnison, er imidlertid den, at Erhvervslivet og Omsætningen dér i meget høj Grad forøges; idet man har et stort Antal Mandskab liggende Aaret igennem.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen talte om, at der foruden de Pligter, man vilde paalægge Byerne ved det nu foreliggende Lovforslag, ogsaa skulde være Tale om, at Byerne skulde skaffe Lejligheder til Befalingsmændene. Dette beror dog vist paa en Fejltagelse. Saa vidt jeg ved, har der gennem de Kommissioner, der har været ovre i Jylland for at forhandle med de Byer, hvor eventuelt nye Garnisoner skulde lægges